

اعتیاد

از سبب‌شناسی تا درمان

چه مدت لازم است بیمار تحت درمان دارویی قرار داشته باشد؟

گرچه علائم حاد ترک، ظرف چند هفته فروکش می‌کند اما علائم خفیف (مزمن) ترک، ممکن است ماه‌ها به طول انجامد؛ بنابراین، هرچه زمان ارتباط با برنامه‌ی درمانی، طولانی‌تر باشد، احتمال موفقیت درمان، بیش‌تر است؛ برای نمونه بعضی از بیماران تا چندماه پس از ترک، دچار تحریک‌پذیری زودخشمی می‌شوند، بعضی دیگر تا ماه‌ها بی‌حال و کم‌انرژی و بی‌حوصله هستند، برخی به مدت چندماه دچار بدخوابی، مشکلات گوارشی و... می‌شوند. طبیعی‌ست که برطرف شدن این علائم، نیاز به گذشت زمان دارد و ادامه‌ی ارتباط درمانی، به‌نفع بیمار است.

اصلاح نظام شناختی بیمار و تغییر شیوه‌ی تفکر او، بخش مهمی از درمان را به خود اختصاص می‌دهد.

پیش از این، بیش‌تر مراکز درمانی، تنها برنامه‌های «سم‌زدایی کوتاه‌مدت» را ارائه می‌دادند اما به‌تدریج، این مسأله مسلم شد که بخش قابل توجهی از بیماران نیاز دارند که ماه‌ها (و حتی گاه سال‌ها) تحت درمان با داروهای شبه‌مخدر قرار داشته باشند تا از نظر جسمی و روانی، آمادگی ترک کامل اعتیاد را پیدا کنند؛ بنابراین، اکنون در بسیاری از مراکز درمانی، برنامه‌های «درمان نگاه‌دارنده» راه‌اندازی شده که بیمار می‌تواند وارد این برنامه‌های درمانی شود و برای مدت طولانی از داروهای جایگزین بهداشتی و قانونی استفاده کند و خود را از نظر جسمی و روانی، تحت فشار قرار ندهد.

اساس «درمان نگاه‌دارنده» بر مبنای این پیش‌فرض است که گروهی از بیماران -چه به دلیل شرایط جسمانی، روانی و چه به دلایل دیگر- هنوز آمادگی قطع مصرف مواد و خروج از وادی ارتباط با مواد را پیدا نکرده‌اند. سیستم درمانی به‌جای نادیده‌گرفتن این گروه از افراد، یک برنامه‌ی درمانی را برای این مخاطبان خود طراحی می‌کند که براساس آن، بیمار می‌تواند تا هر زمان که مایل باشد، به یک مرکز درمانی مراجعه کند و به‌جای مخدر غیربهداشتی و غیرقانونی، از داروی مخدر بهداشتی و قانونی تحت نظر پزشک استفاده کند. گرچه در برنامه‌ی «درمان نگاه‌دارنده» بیمار همچنان به یک ماده‌ی شیمیایی وابسته است اما سبک زندگی او تغییر چشمگیری پیدا می‌کند.

دکتر محمدرضا سرگلزایی

روان‌پزشک

جهت اطلاع از سمینارها و کارگاه‌های آموزشی دکتر محمدرضا

سرگلزایی با شماره تلفن ۰۹۱۲۳۳۳۶۷۱۶ (طباطبایی) تماس بگیرید.

